Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 510/2011**

av den 11 maj 2011

om fastställande av utsläppsnormer för nya lätta nyttofordon som ett led i unionens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon

(Text av betydelse för EES)

(EUT L 145, 31.5.2011, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 205/2012 av den 6 januari 2012	L 72	2	10.3.2012
►**M2**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 253/2014 av den 26 februari 2014	L 84	38	20.3.2014
►**M3**	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 404/2014 av den 17 februari 2014	L 121	1	24.4.2014
►**M4**	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/748 av den 14 december 2016	L 113	9	29.4.2017

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 510/2011

av den 11 maj 2011

om fastställande av utsläppsnormer för nya lätta nyttofordon som ett led i unionens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon

(Text av betydelse för EES)

Artikel 1

Syfte och mål

1. Genom denna förordning fastställs krav i fråga om koldioxidutsläppen från nya lätta nyttofordon. I denna förordning fastställs de genomsnittliga koldioxidutsläppen för nya lätta nyttofordon till 175 g CO_2/km, vilket ska uppnås genom förbättrad fordonsteknik och mätas i enlighet med förordning (EG) nr 715/2007 och dess tillämpningsåtgärder, samt genom innovativ teknik.

▼M2

2. Från och med år 2020 föreskrivs i denna förordning ett mål för de genomsnittliga koldioxidutsläppen på 147 g CO_2/km från nya lätta nyttofordon som registreras i unionen, uppmätt i enlighet med förordning (EG) nr 715/2007 och dess tillämpningsbestämmelser och med användning av innovativ teknik.

▼B

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska gälla motorfordon i kategori N_1 enligt definitionen i bilaga II till direktiv 2007/46/EG med en referensvikt på högst 2 610 kg och fordon i kategori N_1 för vilka typgodkännandet utvidgats i enlighet med artikel 2.2 i förordning (EG) nr 715/2007 (nedan kallade *lätta nyttofordon*) som registreras för första gången i unionen och som inte registrerats tidigare utanför unionen (nedan kallade *nya lätta nyttofordon*).

2. En tidigare registrering utanför unionen som gjorts mindre än tre månader före registrering i unionen ska inte beaktas.

3. Denna förordning gäller inte fordon avsedda för särskilda ändamål enligt definitionen i del A punkt 5 i bilaga II till direktiv 2007/46/EG.

▼M2

4. Artiklarna 4, 8.4 b, 8.4 c, 9, 10.1 a och 10.1 c ska inte gälla tillverkare som, tillsammans med alla sina anslutna företag, är ansvarig för färre än 1 000 registreringar av nya lätta nyttofordon i unionen under föregående kalenderår.

▼B

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning avses med

▼B

a) *genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp:* i förhållande till en tillverkare, det genomsnittliga specifika koldioxidutsläppet från alla nya lätta nyttofordon från den tillverkaren,

b) *intyg om överensstämmelse:* det intyg som avses i artikel 18 i direktiv 2007/46/EG,

c) *etappvis färdigbyggt fordon:* ett fordon där typgodkännande beviljats efter ett fullföljt etappvis typgodkännande i enlighet med direktiv 2007/46/EG,

d) *färdigbyggt fordon:* fordon som inte behöver kompletteras för att uppfylla de tillämpliga tekniska kraven i direktiv 2007/46/EG,

e) *grundfordon:* fordon som används under den inledande etappen av ett etappvis typgodkännande,

f) *tillverkare:* den person eller det organ som inför godkännandemyndigheten ansvarar för alla delar av förfarandet för EG-typgodkännande i enlighet med direktiv 2007/46/EG och som garanterar att produktionen överensstämmer med regelverket,

g) *vikt:* fordonets vikt inklusive karosseri i körklart skick enligt uppgift i intyget om överensstämmelse och definitionen i avsnitt 2.6 i bilaga I till direktiv 2007/46/EG,

h) *specifika koldioxidutsläpp:* utsläpp från lätta nyttofordon uppmätta i enlighet med förordning (EG) nr 715/2007 och angivna som koldioxidviktutsläpp (blandad körning) i intyget om överensstämmelse för det färdigbyggda eller etappvis färdigbyggda fordonet,

i) *specifika utsläppsmål:* i förhållande till en tillverkare, det genomsnittliga vägledande specifika koldioxidutsläpp som fastställts i enlighet med bilaga I från varje nytt lätt nyttofordon från den tillverkaren eller, om tillverkaren beviljats ett undantag enligt artikel 11, det specifika utsläppsmål som fastställts i enlighet med det undantaget,

j) *markyta:* den genomsnittliga spårvidden multiplicerad med hjulbasen, enligt uppgiften i intyget om överensstämmelse och definitionen i avsnitten 2.1 och 2.3 i bilaga I till direktiv 2007/46/EG.

k) *nyttolast:* skillnaden mellan den högsta tekniskt tillåtna vikten inklusive last enligt bilaga II till direktiv 2007/46/EG och fordonets vikt.

2. I denna förordning avses med *en grupp av anslutna tillverkare* en tillverkare och dennes anslutna företag. I förhållande till en tillverkare avses med *anslutna företag*

a) företag i vilket tillverkaren direkt eller indirekt

i) har rätt att utöva mer än hälften av rösträtterna, eller

▼B

ii) har befogenhet att utse mer än hälften av ledamöterna i tillsynsorganet, styrelsen eller det organ som rättsligt företräder företaget, eller

iii) har rätt att förvalta företagets affärer,

b) företag som direkt eller indirekt har sådana rättigheter eller befogenheter som anges i led a över tillverkaren,

c) företag i vilka ett företag som avses i led b direkt eller indirekt har de rättigheter eller befogenheter som anges i led a,

d) företag i vilka tillverkaren tillsammans med ett eller flera av de företag som avses i led a, b eller c, eller i vilket två eller flera av de senare företagen gemensamt har de rättigheter eller befogenheter som anges i led a,

e) företag i vilka de rättigheter eller befogenheter som anges i led a gemensamt innehas av tillverkaren eller ett eller flera av dess anslutna företag som avses i leden a–d och en eller flera tredje parter.

Artikel 4

Specifika utsläppsmål

För det kalenderår som börjar den 1 januari 2014 och för varje efterföljande kalenderår ska samtliga tillverkare av lätta nyttofordon ansvara för att det genomsnittliga specifika koldioxidutsläppet inte överstiger de specifika utsläppsmål som fastställts i enlighet med bilaga I, eller i enlighet med ett undantag som medgetts en tillverkare enligt artikel 11.

Om det etappvis färdigbyggda fordonets specifika utsläpp inte är tillgängliga ska grundfordonets tillverkare använda grundfordonets specifika utsläpp för att fastställa dess genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp.

För att fastställa varje tillverkares genomsnittliga specifika utsläpp av koldioxid ska följande procentandelar av varje tillverkares registrering av nya lätta nyttofordon under det berörda året beaktas:

— 70 % år 2014.

— 75 % år 2015.

— 80 % år 2016.

— 100 % från och med 2017.

Artikel 5

Superkrediter

Vid beräkningen av genomsnittliga specifika utsläpp av koldioxid ska varje nytt lätt nyttofordon med specifika koldioxidutsläpp som understiger 50 g CO_2/km räknas som

— 3,5 lätta nyttofordon 2014,

— 3,5 lätta nyttofordon 2015,

▼B

— 2,5 lätta nyttofordon 2016,

— 1,5 lätta nyttofordon 2017,

— 1 lätt nyttofordon från och med 2018.

Så länge som superkreditsystemet tillämpas får det maximala antalet nya lätta nyttofordon med specifika koldioxidutsläpp på mindre än 50 g CO_2/km som beaktas vid tillämpningen av de multiplikatorer som anges i första stycket inte överskrida 25 000 lätta nyttofordon per tillverkare.

Artikel 6

Specifika utsläppsmål för lätta nyttofordon som drivs med alternativa drivmedel

Vid bedömningen av i vilken utsträckning en tillverkare har uppfyllt sitt mål för specifika koldioxidutsläpp som avses i artikel 4 ska de specifika utsläppen av koldioxid för varje lätt nyttofordon som är konstruerat för att kunna drivas med en blandning av bensin och 85 % bioetanol (E85), i överensstämmelse med relevant unionslagstiftning eller europeisk teknisk standard, minskas med 5 % fram till och med den 31 december 2015 eftersom det finns större tekniska möjligheter till utsläppsminskning när biodrivmedel används. Denna minskning ska endast gälla om minst 30 % av bensinstationerna i den medlemsstat där det lätt nyttofordonet är registrerat tillhandahåller denna typ av alternativt drivmedel på ett sätt som överensstämmer med de hållbarhetskriterier för biodrivmedel som anges i relevant unionslagstiftning.

Artikel 7

Poolning

1. De tillverkare av lätta nyttofordon som inte beviljats undantag enligt artikel 11 får bilda en pool för att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.

2. Ett avtal om att bilda en pool kan omfatta ett eller flera kalenderår under förutsättning att den sammanlagda varaktigheten för varje avtal är högst fem kalenderår, och avtalet måste ingås senast den 31 december det första kalenderåret för poolverksamheten. Tillverkare som bildar en gemensam pool ska skicka följande information till kommissionen:

a) De tillverkare som ska ingå i poolen.

b) Den tillverkare som ska fungera som poolansvarig som också ska vara poolens kontaktpunkt och ansvara för betalning av poolens eventuella avgifter för extra utsläpp i enlighet med artikel 9.

c) Bevis för att den poolansvarige kan uppfylla kraven i led b.

3. Om den föreslagne poolansvarige inte uppfyller kravet att betala poolens avgifter för extra utsläpp i enlighet med artikel 9 ska kommissionen underrätta tillverkarna.

▼B

4. De tillverkare som ingår i en pool ska gemensamt informera kommissionen om eventuella ändringar av poolansvarig eller poolens finansiella situation om de påverkar poolens möjligheter att uppfylla kravet att betala poolens avgifter för extra utsläpp i enlighet med artikel 9, och om ändringar av poolens sammansättning eller om den upplöses.

5. Tillverkare kan gå ihop i pooler under förutsättning att deras avtal överensstämmer med artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget och att de tillåter att andra tillverkare som vill delta i poolen får göra det på ett öppet, transparent och icke-diskriminerande sätt, på kommersiellt rimliga villkor. Utan att begränsa den generella tillämpligheten av unionens konkurrensregler på sådana pooler, ska samtliga medlemmar i en pool särskilt ansvara för att varken uppgiftsdelning eller informationsspridning kan ske inom ramen för deras poolarrangemang, med undantag för följande uppgifter:

a) De genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen.

b) Det specifika utsläppsmålet.

c) Det totala antalet registrerade fordon.

6. Punkt 5 gäller inte om samtliga tillverkare i poolen ingår i samma grupp av anslutna tillverkare.

7. Förutom i de fall anmälan lämnas enligt punkt 3, ska tillverkarna i en pool för vilken information lämnas till kommissionen anses vara en enda tillverkare för uppfyllande av kraven i artikel 4. Information om övervakning och rapportering beträffande enskilda tillverkare och pooler ska registreras, rapporteras och finnas tillgänglig i den centrala förteckning som avses i artikel 8.4.

Artikel 8

Övervakning och rapportering av genomsnittliga utsläpp

1. För det kalenderår som börjar den 1 januari 2012 och varje efterföljande kalenderår ska varje medlemsstat för varje nytt lätt nyttofordon som registreras på dess territorium registrera information i enlighet med del A i bilaga II. Informationen ska göras tillgänglig för tillverkarna och deras utsedda importörer eller representanter i varje medlemsstat. Medlemsstaterna ska göra allt för att se till att rapporteringsorganen fungerar på ett öppet sätt.

2. Senast den 28 februari varje år, med början 2013, ska varje medlemsstat fastställa och till kommissionen överlämna de uppgifter som anges i del B i bilaga II med avseende på föregående kalenderår. Uppgifterna ska överlämnas i det format som anges i del C i bilaga II.

3. På begäran av kommissionen ska en medlemsstat också överlämna alla de uppgifter som samlats in i enlighet med punkt 1.

4. Kommissionen ska upprätta en central förteckning över de uppgifter som medlemsstaterna rapporterat i enlighet med denna artikel, och denna förteckning ska vara tillgänglig för allmänheten. Senast den 30 juni 2013 och för varje år därefter ska kommissionen för varje tillverkare göra en preliminär beräkning av följande:

▼B

a) Genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp under föregående kalenderår.

b) Specifika utsläppsmål för föregående kalenderår.

c) Skillnaden mellan tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp under föregående kalenderår och dennes specifika utsläppsmål för det året.

Kommissionen ska meddela varje tillverkare sin preliminära beräkning för den tillverkaren. Meddelandet ska innehålla uppgifter om antalet nya lätta nyttofordon som registrerats i varje medlemsstat och deras specifika koldioxidutsläpp.

5. Tillverkare får inom tre månader från det att de meddelats den preliminära beräkningen enligt punkt 4 underrätta kommissionen om eventuella oriktigheter i uppgifterna, med angivande av i vilken medlemsstat den anser att oriktigheterna har uppstått.

6. Kommissionen ska beakta alla synpunkter från tillverkare och ska, senast den 31 oktober, bekräfta eller ändra de preliminära beräkningarna enligt punkt 4.

7. För kalenderåren 2012 och 2013 ska kommissionen, om den på grundval av beräkningarna enligt punkt 5 anser att tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp överskrider dennes specifika utsläppsmål, underrätta tillverkaren om detta.

8. I varje medlemsstat ska den myndighet som ska vara behörig att samla in och meddela övervakningsuppgifter i enlighet med denna förordning vara den som utsetts i enlighet med artikel 8.7 i förordning (EG) nr 443/2009.

9. Kommissionen ska anta närmare bestämmelser om övervakning och rapportering av uppgifter enligt denna artikel och om tillämpning av bilaga II. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2.

För att ta hänsyn till de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av denna förordning, får kommissionen ändra bilaga II genom delegerade akter i enlighet med artikel 15 och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 16 och 17.

10. Medlemsstaterna ska också samla in och rapportera uppgifter, enligt denna artikel, om registreringar av fordon i kategorierna M_2 och N_2 enligt definitionerna i bilaga II till direktiv 2007/46/EG med en referensvikt på högst 2 610 kg och fordon för vilka typgodkännandet utvidgats enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 715/2007.

Artikel 9

Avgifter för extra utsläpp

1. För perioden 1 januari–31 december 2014 och varje kalenderår därefter ska kommissionen ålägga tillverkaren eller i förekommande fall den poolansvarige avgifter för extra utsläpp om tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp överskrider de specifika utsläppsmålen.

▼B

2. Avgifterna för extra utsläpp enligt punkt 1 ska beräknas enligt följande formler:

a) Fr.o.m. 2014 t.o.m. 2018

i) För extra utsläpp på mer än 3 g CO_2/km:

((Extra utsläpp – 3g CO_2/km) × 95 EUR + 45 EUR) × antalet nya lätta nyttofordon.

ii) För extra utsläpp på mer än 2 g CO_2/km men inte mer än 3 g CO_2/km:

((Extra utsläpp – 2g CO_2/km) × 25 EUR + 20 EUR) × antalet nya lätta nyttofordon.

iii) För extra utsläpp på mer än 1 g CO_2/km men inte mer än 2 g CO_2/km:

((Extra utsläpp – 1g CO_2/km) × 15 EUR + 5 EUR) × antalet nya lätta nyttofordon.

iv) För extra utsläpp på högst 1 g CO_2/km:

Extra utsläpp × 5 EUR × antalet nya lätta nyttofordon.

b) Fr.o.m. 2019:

(Extra utsläpp × 95 EUR) × antalet nya lätta nyttofordon.

I denna artikel avses med

— extra utsläpp: antalet (ett positivt tal) gram per kilometer med vilket en tillverkares genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp – med beaktande av eventuella koldioxidutsläppsminskningar genom innovativ teknik som godkänts i enlighet med artikel 12 – överskrider dennes specifika utsläppsmål under det kalenderår eller den del av kalenderåret som skyldigheten enligt artikel 4 gäller, avrundat till närmaste tre decimaler, och

— antalet nya lätta nyttofordon: det antal nya lätta nyttofordon som tillverkaren har tillverkat och som har registrerats under den aktuella perioden enligt infasningskriterierna i artikel 4.

3. Kommissionen ska anta närmare arrangemang för uppbörd av avgifter för extra utsläpp enligt punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2.

4. Avgifterna för extra utsläpp ska anses vara intäkter i Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 10

Offentliggörande av tillverkarnas resultat

1. Senast den 31 oktober 2013 och den 31 oktober varje efterföljande år ska kommissionen offentliggöra en förteckning i vilken det för varje tillverkare anges följande:

▼B

a) Tillverkarens specifika utsläppsmål för föregående kalenderår.

b) Tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp under föregående kalenderår.

c) Differensen mellan tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp under föregående kalenderår och dennes specifika utsläppsmål för det året.

d) Det genomsnittliga specifika koldioxidutsläppet för alla nya lätta nyttofordon som registrerades i unionen under föregående kalenderår.

e) Den genomsnittliga vikten för alla nya lätta nyttofordon som registrerades i unionen under föregående kalenderår.

2. Från och med den 31 oktober 2015 ska det i den förteckning som avses i punkt 1 även anges om tillverkaren under föregående kalenderår har uppfyllt kraven i artikel 4.

Artikel 11

Undantag för vissa tillverkare

1. En tillverkare av färre än 22 000 av de nya lätta nyttofordon som registreras i unionen varje kalenderår, ska ha rätt att ansöka om undantag från de specifika utsläppsmål som beräknats i enlighet med bilaga I under förutsättning att denne tillverkare

a) inte tillhör en grupp anslutna tillverkare, eller

b) tillhör en grupp anslutna tillverkare som totalt ansvarar för färre än 22 000 av de nya lätta nyttofordon som registreras i unionen varje kalenderår, eller

c) ingår i en grupp av anslutna tillverkare men driver egna produktionsanläggningar och har eget konstruktionskontor.

2. Ett undantag om vilket ansöks enligt punkt 1 får medges för en period av högst fem kalenderår. Ansökan ska göras till kommissionen och innehålla följande:

a) Namnet på tillverkaren och dennes kontaktperson.

b) Bevis för att tillverkaren har rätt att ansöka om undantag enligt punkt 1.

c) Närmare uppgifter om de lätta nyttofordon som den tillverkar, inbegripet dessa lätta nyttofordons vikt och specifika koldioxidutsläpp.

d) Ett specifikt utsläppsmål som överensstämmer med tillverkarens förmåga att uppnå minskningen, inbegripet den ekonomiska och tekniska potentialen att minska de specifika koldioxidutsläppen, och med hänsyn tagen till de särskilda förhållandena på marknaden för den tillverkade typen av lätta nyttofordon.

3. Om kommissionen anser att tillverkaren har rätt till undantag enligt punkt 1 och är övertygad om att det specifika utsläppsmål som tillverkaren föreslår är förenligt med dennes förmåga att uppnå minskningen, inbegripet den ekonomiska och tekniska potentialen att

▼B

minska de specifika koldioxidutsläppen, och med hänsyn tagen till de särskilda förhållandena på marknaden för den tillverkade typen av lätta nyttofordon, ska kommissionen bevilja tillverkaren undantag. ►M2 ——————— ◄

4. En tillverkare som omfattas av ett undantag i enlighet med denna artikel ska omedelbart underrätta kommissionen om eventuella förändringar som påverkar eller kan påverka dennes rätt till ett undantag.

5. Om kommissionen med anledning av en underrättelse enligt punkt 4 eller av annat skäl anser att en tillverkare inte längre har rätt till undantag, ska den återkalla undantaget från och med den 1 januari följande kalenderår och informera tillverkaren om detta.

6. Om tillverkaren inte uppnår sitt specifika utsläppsmål, ska kommissionen ålägga tillverkaren att betala avgifter för extra utsläpp i enlighet med artikel 9.

7. Kommissionen ska anta regler för att komplettera punkterna 1–6 i denna artikel, bland annat i fråga om tolkningen av kriterierna för beviljande av undantag, innehållet i ansökningarna samt utformningen och bedömningen av programmen för minskning av specifika koldioxidutsläpp, genom delegerade akter i enlighet med artikel 15 och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 16 och 17.

8. En ansökan om undantag, inklusive information till stöd för ansökan, underrättelser enligt punkt 4, återkallanden enligt punkt 5, åläggande av avgifter för extra utsläpp enligt punkt 6 och åtgärder som vidtagits enligt punkt 7, ska vara offentlig i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar. ([1])

Artikel 12

Miljöinnovationer

▼M2

1. På begäran av en leverantör eller en tillverkare ska hänsyn tas till minskningar av koldioxidutsläppen som gjorts med hjälp av innovativ teknik eller en kombination av innovativa tekniker (nedan kallade *innovativa teknikpaket*).

Det sammanlagda bidraget från sådan teknik till minskningen av en tillverkares specifika utsläppsmål får vara högst 7 g CO_2/km.

2. Kommissionen ska senast den 31 december 2012 genom genomförandeakter anta närmare bestämmelser för ett förfarande för godkännande av den innovativa teknik eller de innovativa teknikpaket som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2 i den här förordningen. Dessa närmare bestämmelser ska vara förenliga med bestämmelserna fastställda enligt artikel 12.2 i förordning (EG) nr 443/2009 och grundas på följande kriterier för innovativ teknik:

([1]) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

▼B

a) De koldioxidminskningar som uppnås med hjälp av den innovativa tekniken ska kunna tillskrivas leverantören eller tillverkaren.

b) Den innovativa tekniken ska bidra till en bekräftad minskning av koldioxidutsläppen.

c) Den innovativa tekniken ska varken omfattas av den standardiserade testcykeln för koldioxidmätningar eller av obligatoriska bestämmelser som följd av kompletterande åtgärder för att uppnå den minskning på 10 g CO_2/km som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 443/2009 eller vara obligatorisk enligt andra bestämmelser i unionslagstiftningen.

3. En leverantör eller tillverkare som ansöker om att en åtgärd ska godkännas som en innovativ teknik ska förelägga kommissionen en rapport med en kontrollrapport från ett oberoende och certifierat organ. Eventuell samverkan mellan åtgärden i fråga och en annan, redan godkänd innovativ teknik ska omnämnas i rapporten, och kontrollrapporten ska innehålla en bedömning av i vilken omfattning denna samverkan påverkar den minskning som uppnås genom varje enskild åtgärd.

4. Kommissionen ska godkänna den uppnådda minskningen utifrån de kriterier som fastställs i punkt 2.

Artikel 13

Översyn och rapport

▼M2

1. Senast den 31 december 2015 ska kommissionen se över de specifika utsläppsmålen och de tillvägagångssätt som fastställs däri, samt övriga aspekter av denna förordning i syfte att fastställa målen för koldioxidutsläpp från nya lätta nyttofordon för perioden efter 2020. I detta hänseende ska bedömningen av den nödvändiga utsläppsminskningstakten stämma överens med unionens långsiktiga klimatmål och konsekvenserna för utvecklingen av kostnadseffektiv teknik för att minska koldioxidutsläppen från lätta nyttofordon. Kommissionen ska lägga fram en rapport med resultaten av översynen för Europaparlamentet och rådet. Den rapporten ska inbegripa eventuella lämpliga förslag om ändring av denna förordning, inklusive ett eventuellt fastställande av ett realistiskt och uppnåbart mål, som bygger på en övergripande konsekvensbedömning där man beaktar den fortsatta konkurrenskraften för industrin för lätta nyttofordon och industrier som är beroende av den. När kommissionen utarbetar sådana förslag ska den se till att de är så neutrala som möjligt ur konkurrenssynpunkt, samt är socialt rättvisa och hållbara.

▼B

2. Kommissionen ska senast 2014 vid behov lägga fram ett förslag till Europaparlamentet och rådet om att denna förordning i syfte att uppnå det långsiktiga målet från och med 2020 ska omfatta fordon i kategorierna N_2 och M_2 enligt definitionerna i bilaga II till direktiv 2007/46/EG med en referensvikt på högst 2 610 kg och fordon för vilka typgodkännandet utvidgats enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 715/2007.

▼B

3. Kommissionen ska senast 2014, efter en konsekvensbedömning, offentliggöra en rapport om tillgängligheten till uppgifter om markyta och nyttolast och deras användning som nyttoparametrar för att bestämma specifika utsläppsmål och vid behov överlämna ett förslag till Europaparlamentet och rådet om ändring av bilaga I i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

4. Senast den 31 december 2011 ska kommissionen inleda ett förfarande för att få fram representativa värden för etappvis färdigbyggda fordons koldioxidutsläpp, bränsleeffektivitet och vikt samtidigt som den ska se till att tillverkaren av grundfordonet i god tid har tillgång till uppgifter om det etappvis färdigbyggda fordonets vikt och specifika koldioxidutsläpp.

5. Senast den 31 oktober 2016 och vart tredje år därefter ska kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 15, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 16 och 17, ändra bilaga I för att anpassa värdet M_0 i denna till den genomsnittliga vikten för nya lätta nyttofordon under de föregående tre kalenderåren.

Dessa anpassningar ska bli gällande för första gången den 1 januari 2018 och därefter vart tredje år.

6. Kommissionen ska inkludera lätta nyttofordon i den översyn av förfarandena för att mäta koldioxidutsläpp som avses i artikel 13.3 i förordning (EG) nr 443/2009.

▼M2

_____

▼B

Kommissionen ska inkludera lätta nyttofordon i den översyn av direktiv 2007/46/EG som avses i artikel 13.4 i förordning (EG) nr 443/2009.

▼M2

Kommissionen ska, genom genomförandeakter, fastställa de nödvändiga korrelationsparametrarna för att återspegla eventuella ändringar av det föreskrivna provningsförfarandet för mätning av specifika koldioxidutsläpp som avses i förordning (EG) nr 715/2007 och kommissionens förordning (EG) nr 692/2008 ([1]). Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2 i denna förordning.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 15 och med förbehåll för de villkor som fastställs i artiklarna 16 och 17 för att anpassa formlerna som fastställs i bilaga I, med tillämpning av den metod som antagits enligt första stycket, samtidigt som man ser till att nya och gamla provningsförfaranden innehåller minskningskrav med jämförbar skärpa för tillverkare och fordon av olika nyttograd.

([1]) Kommissionens förordning (EG) nr 692/2008 av den 18 juli 2008 om genomförande och ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 199, 28.7.2008, s. 1).

▼B

Artikel 14

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för klimatförändringar, som inrättats genom artikel 9 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet ([1]). Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

▼M2

2a. Om den kommitté som avses i punkt 1 inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

▼B

Artikel 15

Utövande av delegering

1. Befogenhet att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 8.9 andra stycket, 11.7, 13.5 och 13.6 fjärde stycket ska ges till kommissionen för en period på fem år från den 3 juni 2011. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader innan perioden på fem år löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 16.

2. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

3. Befogenheterna att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 16 och 17.

Artikel 16

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 8.9 andra stycket, 11.7, 13.5 och 13.6 fjärde stycket får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som har inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenheter ska återkallas ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen i rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas och ska då ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas samt de eventuella skälen för ett återkallande.

([1]) EUT L 49, 19.2.2004, s. 1.

▼B

3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart, eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 17

Invändning mot delegerade akter

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom två månader från delgivningsdagen.

På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska fristen förlängas med två månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som avses i punkt 1 har invänt mot den delegerade akten ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot den delegerade akten inom den period som anges i punkt 1 ska den inte träda i kraft. Den institution som invänder mot den delegerade akten ska ange skälen för detta.

Artikel 18

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

MÅL FÖR SPECIFIKA KOLDIOXIDUTSLÄPP

1. De vägledande specifika koldioxidutsläppen för varje lätt nyttofordon, uttryckta i gram per kilometer, ska fastställas enligt följande formel:

   a) Fr.o.m. 2014 t.o.m. 2017:

   Vägledande specifika koldioxidutsläpp = $175 + a \times (M - M_0)$

   Där

   M = fordonets vikt i kilogram (kg)

   M_0 = 1 706,0

   a = 0,093

   b) ►**M4** Fr.o.m. 2018:

   Specifikt koldioxidutsläpp = $175 + a \times (M - M_0)$

   där

   M = fordonets vikt i kilogram (kg)

   M_0 = 1 766,4

   a = 0,093 ◄

▼**M2**

   c) Fr.o.m. 2020:

   Vägledande specifika koldioxidutsläpp $CO_2 = 147 + a \cdot (M - M_0)$

   där

   M = fordonets vikt i kilogram (kg)

   M_0 = det värde som antas i enlighet med artikel 13.5

   a = 0,096

▼B

2. Det specifika utsläppsmålet för en tillverkare under ett kalenderår beräknas som genomsnittet av de vägledande specifika koldioxidutsläppen för varje nytt lätt nyttofordon som registrerats under det kalenderåret och som denne tillverkat.

▼B

BILAGA II

ÖVERVAKNING OCH RAPPORTERING AV UTSLÄPP

A. Insamling av uppgifter om lätta nyttofordon och fastställande av koldioxidövervakningsinformation

▼M3

1. Detaljerade uppgifter

1.1 Färdigbyggda fordon registrerade som N_1

När det gäller EG-typgodkända färdigbyggda fordon registrerade som N_1 ska medlemsstaterna, för varje kalenderår, registrera följande detaljerade uppgifter för varje nytt lätt nyttofordon första gången det registreras på deras territorium:

a) Tillverkare.

b) Typgodkännandenummer och dess utvidgning(ar).

c) Typ, variant och version.

d) Fabrikat.

e) Typgodkänd fordonskategori.

f) Registrerad fordonskategori.

g) Specifika koldioxidutsläpp.

h) Vikt i körklart skick.

i) Högsta tekniskt tillåtna vikt inklusive last.

j) Markyta: Hjulbasen, styraxelns spårvidd och den andra axelns spårvidd.

k) Bränsletyp och driftsätt.

l) Slagvolym.

m) Elenergiförbrukning.

n) Kod för innovativ teknik eller grupp av innovativa tekniker och de minskade koldioxidutsläppen tack vare denna teknik.

o) Fordonets identifieringsnummer (VIN).

Det format som anges i avsnitt 2 i del C ska användas.

1.2 Fordon som godkänts etappvis och som registrerats i kategori N_1

När det gäller etappvis färdigbyggda fordon registrerade som N_1 ska medlemsstaterna för varje kalenderår registrera följande detaljerade uppgifter:

a) I fråga om grundfordon (ej färdigbyggt): de uppgifter som anges i punkterna a–e, g, h, i, n och o som avses i punkt 1.1, eller, i stället för de uppgifter som anges i punkterna h och i, den standardtilläggsvikt som ingår i typgodkännandeinformationen som anges i punkt 2.17.2 i bilaga I till direktiv 2007/46/EG.

▼M3

b) I fråga om grundfordon (färdigbyggt): de uppgifter som anges i punkterna a–e, g, h, i, n och o i punkt 1.1.

c) I fråga om etappvis färdigbyggda fordon: de uppgifter som anges i punkterna a, f, g, h, j, k, l, m och o som anges i punkt 1.1.

Om någon av de uppgifter som avses i punkt a och b i denna punkt inte kan tillhandahållas för grundfordonet ska medlemsstaten lämna uppgifter om det etappvis färdigbyggda fordonet i stället.

Det format som anges i avsnitt 2 i del C ska användas för etappvis färdigbyggda fordon i klass N_1.

Det fordonsidentifieringsnummer som avses i punkt o i punkt 1.1 ska inte offentliggöras.

▼B

2. ►M1 Uppgifterna i punkt 1 ska hämtas från intyget om överensstämmelse eller överensstämma med det intyg om överensstämmelse som tillverkaren av relevant lätt nyttofordon utfärdat. Om intyget om överensstämmelse inte används, ska medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att se till att övervakningsförfarandet är tillräckligt noggrant. ◄ Om överensstämmelseintyget innehåller både minimal och maximal vikt för det lätta nyttofordonet ska medlemsstaten endast använda maximivikten för de syften som avses i denna förordning. När det gäller fordon som körs på två olika bränslen (bensin/gas), vars överensstämmelseintyg innehåller uppgifter om de specifika koldioxidutsläppen för både bensin och gas, ska medlemsstaterna enbart använda det värde som uppmätts för gas.

▼M3

3. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår fastställa följande:

a) Källorna till de detaljerade uppgifter som avses i punkt 1.

b) Det sammanlagda antalet nya registreringar av nya lätta kommersiella fordon som omfattas av EG-typgodkännandebestämmelser.

c) Det sammanlagda antalet nya registreringar av nya lätta kommersiella fordon som omfattas av typgodkännande för etappvis byggda fordon, om uppgifterna finns.

d) Det sammanlagda antalet nya registreringar av nya lätta kommersiella fordon som godkänts enskilt.

e) Det sammanlagda antalet nya registreringar av nya lätta kommersiella fordon med nationellt godkännande i små serier.

B. Metoder för att fastställa övervakningsinformation för koldioxidutsläppen från nya lätta nyttofordon

Den övervakningsinformation som medlemsstaterna är skyldiga att fastställa i enlighet med del A punkt 1 och 3 i denna bilaga ska fastställas enligt de metoder som anges i denna del.

1. Antal registrerade nya lätta nyttofordon

Medlemsstaterna ska fastställa antalet nya lätta kommersiella fordon som registrerats på deras territorium under det berörda övervakningsåret uppdelat i fordon som omfattas av EG-typgodkännande, enskilda godkännanden och nationellt godkännande av små serier och, om det finns, antalet etappvis färdigbyggda fordon.

▼M1

_____

▼M3

_____

▼M1

_____

▼B

7. Etappvis färdigbyggda fordon

När det gäller etappvis färdigbyggda fordon ska koldioxidutsläppen från det etappvis färdigbyggda fordonet tilldelas tillverkaren av grundfordonet.

För att garantera att värdena för koldioxidutsläpp, bränsleeffektivitet och vikt hos de etappvis färdigbyggda fordonen är representativa ska kommissionen, utan att lägga orimliga bördor på tillverkaren av grundfordonet, lägga fram ett förslag om ett särskilt övervakningsförfarande samt se över och göra de ändringar som behövs av den relevanta lagstiftningen för typgodkännande senast den 31 december 2011.

Kommissionen ska, när den fastställer ett sådant förfarande, vid behov fastställa hur vikten och koldioxidvärdet övervakas, på grundval av en tabell över koldioxidvärden som motsvarar olika tröghetsviktklasser eller endast ett koldioxidvärde som härletts från grundfordonet plus en standardtilläggsvikt uppdelat på N_1-klass. I det sistnämnda fallet skulle denna vikt även användas för de ändamål som avses i del C i denna bilaga.

Kommissionen ska även se till att tillverkaren av grundfordonet i god tid har tillgång till uppgifter om det etappvis färdigbyggda fordonets vikt och specifika koldioxidutsläpp.

▼M3

Även om standardtilläggsvikt ska tas från del C i denna bilaga, får i de fall där denna vikt inte kan fastställas, vikten i körklart skick för det etappvis färdigbyggda fordonet användas för en preliminär beräkning av de specifika utsläppsmål som avses i artikel 8.4.

När grundfordonet är ett färdigbyggt fordon, ska vikten för det fordonet i körklart skick användas vid beräkning av de specifika utsläppsmålen. I de fall vikten inte kan fastställas, ska vikten för det etappvis färdigbyggda fordonet i körklart skick användas vid den preliminära beräkningen av de specifika utsläppsmålen.

C. Format för dataöverföring

För varje år ska medlemsstaterna enligt följande format rapportera de uppgifter som anges i del A punkterna 1 och 3:

Avsnitt 1 – Sammanställda övervakningsuppgifter

Medlemsstat ([1])	
År	

▼M3

Uppgiftskälla	
Det sammanlagda antalet nyregistreringar av nya lätta kommersiella fordon som omfattas av EG-typgodkännande	
Det sammanlagda antalet nyregistreringar av nya lätta kommersiella fordon som godkänts enskilt	
Det sammanlagda antalet nyregistreringar av nya lätta kommersiella fordon med nationellt godkännande i små serier	
Det sammanlagda antalet nyregistreringar av nya lätta kommersiella fordon som omfattas av godkännande av etappvis färdigbyggda fordon (om uppgifter finns)	

(1) ISO 3166 alpha-2-koder med undantag för Grekland och Förenade kungariket som har koderna ”EL” respektive ”UK”.

Avsnitt 2 – Detaljerade övervakningsuppgifter – uppgifter om ett fordon

Hänvisning till avsnitt 1.1 i del A	Detaljerade uppgifter per registrerat fordon (1)
a)	Tillverkarens namn – EU-standardbenämning (2)
	Tillverkarens namn OEM-förklaring FÄRDIGBYGGT FORDON/GRUNDFORDON (3)
	Tillverkarens namn OEM-förklaring ETAPPVIS FÄRDIGBYGGT FORDON (3)
	Tillverkarens namn i medlemsstatens register (2)
b)	Typgodkännandenummer och dess utvidgning(ar)
c)	Typ
	Variant
	Version
d)	Fabrikat
e)	Typgodkänd fordonskategori
f)	Registrerad fordonskategori
g)	Specifika koldioxidutsläpp
h)	Vikt i körklart skick GRUNDFORDON
	Vikt i körklart skick ETAPPVIS FÄRDIGBYGGT FORDON/FÄRDIGBYGGT FORDON
i) (4)	Högsta tekniskt tillåtna vikt inklusive last
j)	Hjulbas
	Styraxelns spårvidd (första axeln)
	Axelns spårvidd (andra axeln)

▼**M3**

Hänvisning till avsnitt 1.1 i del A	Detaljerade uppgifter per registrerat fordon (1)
k)	Bränsletyp
	Driftsätt
l)	Slagvolym (cm^3)
m)	Elförbrukning (Wh/km)
n)	Innovativ teknik eller grupp av innovativa tekniker (kod)
	Utsläppsminskningar genom innovativ teknik
o)	Fordonets identifieringsnummer
Punkt 2.17.2 i bilaga I till direktiv 2007/46/EG (5)	Standardtilläggsvikt (i förekommande fall när det gäller etappvis färdigbyggda fordon)

Anmärkningar:

(1) Om, när det gäller etappvis färdigbyggda fordon, uppgifter inte kan tillhandahållas för grundfordonet, ska medlemsstaten som ett minimum lämna de uppgifter som specificeras i detta format för det etappvis färdigbyggda fordonet. Om fordonets identifieringsnummer inte kan tillhandahållas, ska alla detaljerade uppgifter lämnas för det färdigbyggda fordonet, det etappvis färdigbyggda fordonet samt för grundfordonet i enlighet med punkt 1.2 a, b och c i del A i denna bilaga.

(2) I fråga om nationella godkännanden av små serier (NSS) eller enskilda godkännanden (IVA) ska tillverkarens namn anges i kolumnen ”Tillverkarens namn i medlemsstatens register”, medan i kolumnen ”Tillverkarens namn – EU-standardbenämning” ska ett av följande anges: ”AA-NSS” eller ”AA-IVA”.

(3) I fråga om etappvis färdigbyggda fordon ska tillverkaren av grundfordonet anges (ej färdigbyggt/färdigbyggt). Om tillverkaren av grundfordonet inte finns att tillgå, ska endast tillverkaren av det etappvis färdigbyggda fordonet anges.

(4) I fråga om etappvis färdigbyggda fordon, ange grundfordonets största tekniskt tillåtna totalvikt.

(5) I fråga om etappvis färdigbyggda fordon, får grundfordonets vikt i körklart skick och största tekniskt tillåtna totalvikt ersättas av en standardtilläggsvikt som anges i informationen om typgodkännande i enlighet med punkt 2.17.2 i bilaga I till direktiv 2007/46/EG.